

- *oversættelse ved Naja Egede Kristensen:*

Denne pioner var en meget simpel mand. Han kunne næsten ikke læse og skrive og talte et simpelt fransk. En kolos afhængig af alkohol, da han møder Abbé Pierre i 1952. Det er på grund af ham, at Abbé Pierre afholder sig fra spiritus i flere årtier. Jules er en legendarisk figur i Emmaus bevægelsen. Han deltog i de første omrejsende samfund i Normandiet i 1956. Han var ansvarlig for skabelsen af mindst fyrré Emmaus-samfund eller Emmaus-frivilligrupper i Frankrig. Ved hver ankomst i en ny by organiserede han højt værdsatte konferencer for at mobilisere lokal velvilje. Jules var en sand leder af mænd, en af de kammerater, Abbé Pierre havde størst venskab med. Han hviler på Esteville kirkegården i Normandiet, hvor også Abbé Pierre hviler. På hans grav står der skrevet: Jules Joffrin CARPENTIER (1918-1949-2002).

”Det er en gammel historie lavet af nostalgi og kammeratskab, der nu binder mig til Abbé Pierre. I 1952 arbejdede jeg med en kammerat i et jernbaneselskab. Det er en tilfældighed, der fører os til Neuilly-Plaisance. Rygtet sagde, at man der søgte efter flere klunsere. Da han kom, sagde Abbé Pierre blot: ”Du kom i rette tid, jeg har brug for en mand i Pontault-Combault.” Vi tog derhen, min kammerat og mig. Om morgenen gav min kammerat op. Arbejdet var hårdt, og vi havde intet. Men mødet med børn i laset tøj og deres familier, som boede i telte, fik mig til at beslutte at blive. Kort sagt en slags åbenbaring af problemer. Abbé Pierre var også til stede. Uden at sige meget forstår han, og han føles altid tæt på. Syvogtredive år senere er jeg stadig på opgaven. Jeg tager mig af et Emmaus samfund. Som boheme af natur har jeg disciplineret mig selv til at kæmpe mod fattigdom. Takket være Abbé Pierre føler jeg, at jeg i mit liv har gjort noget nyttigt og ekstraordinært. Man skulle være en person med særlige evner for at samle skæve eksistenser som os.”